

ДОПЪЛНИТЕЛНО ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1321

гр. София, 22.02.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 57
състав, в закрито заседание на 22.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

като разгледа дело номер **13291** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 175 от АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК.

Образувано е по молба, подадена от М. Н. Г.-И., чрез адв. Г., за отстраняване на допуснатата очевидна техническа грешка в постановеното по делото определение № 8630/19.11.2020 г.

Жалбоподателката моли да бъде постановено допълнително определение, с което да бъде поправена допуснатата в диспозитива очевидна техническа грешка, посочена в молбата.

Ответникът - директор на Дирекция „ОДОП“ – С., не изразява становище по искането. Съгласно чл. 175, ал. 1 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК съдът по свой почин или по искане на страна може да поправи допуснати в решението писмени грешки, грешки в пресмятането или други подобни очевидни неточности.

Определение № 8630/19.11.2020 г. е постановено по постъпили искания от жалбоподателя и ответника за отстраняване на допуснати очевидни технически грешки в постановеното по делото решение № 3056/17.06.2020 г., като съдът е изложил следните мотиви: „С решение № 3056/17.06.2020 г., постановеното по настоящото дело, е отхвърлена жалбата на М. Н. Г. И. срещу Ревизионен акт № Р – 22221915009469 – 091 – 001/21.07.2016г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с решение № 51/12.01.2017г. на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., в частта, с която са установени задължения за данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ и по ЗДДС, главница и лихви в общ размер на 11 313,90 лв. за периода от м. 10.2013 г. до м. 07.2014 г. По отношение на определените задължения по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ съдът е изложил следните мотиви: „В табличен вид вещото лице е конкретизирало приходите по години: за 2011 г. приход в размер на 530 лв., върху които се следва данък при ставка 15 % в размер на 79,50 лв.; за 2012 г. приход в

размер 10 445,90 лв., върху който се следва данък в размер на 1 566,89 лв.; за 2013 г. приход в размер на 70 563,39 лв., върху който следва данък в размер на 10 584,51 лв.; за периода м. 01.2014 г. до м. 07.2014 г. върху приход размер на 45 348,05 лв. се следва данък за 2014 г. в размер на 6 802,21 лв. или върху сумата на общите приходи за посочените периоди от 126 887,34 лв. се следва данък в размер на 19 033,10 лв.“. Във връзка с установените задължения по ЗДДС съдът е приел, че доколкото лицето не е изпълнило задължението си да подаде заявление за регистрация по ЗДДС, на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС върху стойността на извършените от него облагаеми доставки дължи ДДС в общ размер на 11 313,90 лв. Видно от стр.14 от приетата по делото ССЕ, дължимите лихви за забава, които се следват за дължимия ДДС в размер на 11 313,90 лв., са в размер на 2 682,69 лв.“. Установено е несъответствие между формираната от съда воля, изразена в мотивите на решението и разпореденото с диспозитива на съдебния акт. На основание чл. 175 от АПК е допусната поправка на очевидни неточности в постановеното по делото решение, като е постановено диспозитивът на решението да се чете както следва: „ОТМЕНЯ по жалба на М. Н. Г. И., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес [населено място],[жк][жилищен адрес] Ревизионен акт № Р – 22221915009469 – 091 – 001/21.07.2016г., издаден от Г. М. В. – Н. – началник сектор, възложила ревизията и М. Т. Ф., главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, потвърден с решение № 51/12.01.2017г. на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., в частта, с която са установени задължения за данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ за сумата 19 033,10 лв. ведно със съответните лихви за данъчни периоди от 2011 г. до 2014 г. включително, както и в частта на установени задължения по ЗДДС за сумата над 11 313,90 лв. за периодите от м. 10.2013 г. до м. 07.2014 г. включително, заедно с определените лихви за забава за сумата над 2682,69 лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Н. Г. И., ЕГН [ЕГН], срещу Ревизионен акт № Р – 22221915009469 – 091 – 001/21.07.2016 г., издаден от Г. М. В. – Н. – началник сектор, възложила ревизията и М. Т. Ф., главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, потвърден с решение № 51/12.01.2017г. на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., в частта, с която са установени задължения за данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ в размер на 19 033,10 лв. и съответните лихви за забава за данъчни периоди от 2011 г. до 2014 г. включително, както и в частта по ЗДДС за установени задължения в размер на 11 313,90 лв. за периодите от м. 10.2013 г. до м. 07.2014г. включително, заедно с определените лихви за забава в размер на 2682,69 лв.“.

Установява се, че в определение № 8630/19.11.2020 г. е допусната очевидна техническа неточност, като с абзац първи на диспозитива е постановена отмяна на обжалвания РА в частта, с която са установени задължения за данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ за сумата 19 033,10 лв. ведно със съответните лихви за данъчни периоди от 2011 г. до 2014 г. включително, вместо действителната воля на съда, изразена в мотивите на решение № 3056/17.06.2020 г. и на определение № 8630/19.11.2020 г., съгласно която РА следва да бъде отменен в частта, с която са установени задължения за данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ за сумата над 19 033,10 лв., ведно със съответните лихви за данъчни периоди от 2011 г. до 2014 г. включително.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 175 от АПК, в постановеното по делото определение № 8630/19.11.2020 г. следва да бъде допусната поправка на очевидна неточност, като диспозитивът следва да се чете: „ОТМЕНЯ по жалба на М. Н. Г. И., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес [населено място],[жк][жилищен адрес] Ревизионен акт

№ Р – 22221915009469 – 091 – 001/21.07.2016г., издаден от Г. М. В. – Н. – началник сектор, възложила ревизията и М. Т. Ф., главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, потвърден с решение № 51/12.01.2017г. на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., в частта, с която са установени задължения за данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ за данъчни периоди от 2011 г. до 2014 г. включително, за сумата над 19 033,10 лв., ведно със съответните лихви, както и в частта на установени задължения по ЗДДС за сумата над 11 313,90 лв. за периодите от м. 10.2013 г. до м. 07.2014 г. включително, заедно с определените лихви за забава за сумата над 2682,69 лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Н. Г. И., ЕГН [ЕГН], срещу Ревизионен акт № Р – 22221915009469 – 091 – 001/21.07.2016 г., издаден от Г. М. В. – Н. – началник сектор, възложила ревизията и М. Т. Ф., главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, потвърден с решение № 51/12.01.2017г. на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., в частта, с която са установени задължения за данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ в размер на 19 033,10 лв. и съответните лихви за забава за данъчни периоди от 2011 г. до 2014 г. включително, както и в частта по ЗДДС за установени задължения в размер на 11 313,90 лв. за периодите от м. 10.2013 г. до м. 07.2014г. включително, заедно с определените лихви за забава в размер на 2682,69 лв.“.

Воден от горното и на основание чл. 175, ал. 2 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, Административен съд София – град, I отделение, 57 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА поправка на очевидна неточност в определение № 8630/19.11.2020 г., постановено по адм. дело № 13291/2018 г. по описа на АССГ, като диспозитивът на решението следва да се чете:

„ОТМЕНЯ по жалба на М. Н. Г. И., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес [населено място],[жк][жилищен адрес] Ревизионен акт № Р – 22221915009469 – 091 – 001/21.07.2016г., издаден от Г. М. В. – Н. – началник сектор, възложила ревизията и М. Т. Ф., главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, потвърден с решение № 51/12.01.2017г. на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., в частта, с която са установени задължения за данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ за данъчни периоди от 2011 г. до 2014 г. включително, за сумата над 19 033,10 лв., ведно със съответните лихви, както и в частта на установени задължения по ЗДДС за сумата над 11 313,90 лв. за периодите от м. 10.2013 г. до м. 07.2014 г. включително, заедно с определените лихви за забава за сумата над 2682,69 лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Н. Г. И., ЕГН [ЕГН], срещу Ревизионен акт № Р – 22221915009469 – 091 – 001/21.07.2016 г., издаден от Г. М. В. – Н. – началник сектор, възложила ревизията и М. Т. Ф., главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, потвърден с решение № 51/12.01.2017г. на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., в частта, с която са установени задължения за данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ в размер на 19 033,10 лв. и съответните лихви за забава за данъчни периоди от 2011 г. до 2014 г. включително, както и в частта по ЗДДС за установени задължения в размер на 11 313,90 лв. за периодите от м. 10.2013 г. до м. 07.2014г. включително, заедно с определените лихви за забава в размер на 2682,69 лв.“.

Определението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: